

Tommel

enkel bezwaar tegen dat gemeenten over een langere periode met provincies afspraken maken over herverdeling. Het behoeft echt niet per se over drie maanden te gaan. Als de situatie structureel zo is dat de gemeente de taakstelling in redelijkheid niet aankan, is er geen bezwaar tegen om het over een wat langere periode te doen. Per slot van rekening heeft men ook die gehele periode in het vooruitzicht. Ik geef toe dat er iets meer aan zit. Je moet een aantal dingen wat vaker doen, wat vaker dat ene A4'tje versturen en dergelijke. Maar ik denk dat het te overkomen is.

Er is gevraagd naar een evaluatiebepaling na twee jaar. Als je na twee jaar de huisvestingsaspecten gaat evalueren, doe je dat zowel voor de Huisvestingswet als voor de VVTV. Dat lijkt mij evident. Ik denk niet dat wij er een gewoonte van moeten maken om als wij op een avond twee wetsvoorstellen behandelen, daarin drie verschillende evaluatiebepalingen op te nemen met drie verschillende termijnen, namelijk twee jaar, vier jaar en vijf jaar. Dat lijkt een beetje op "evaluaties". Ik denk niet dat wij dat moeten doen.

Wij zouden natuurlijk, ook nu er op dit moment nog geen evaluatiebepaling in het wetsvoorstel is opgenomen, kunnen besluiten dat wij gedurende een periode van bijvoorbeeld twee jaar kijken hoe het loopt. Uiteraard kunnen wij meteen met elkaar in overleg treden als blijkt dat er iets niet klopt. Als wij naar die periode van zes maanden zouden gaan, wat ik zeer zou betreuren, dan is mijn behoefte aan een snelle evaluatie nog veel groter geworden. Maar of je die evaluatiebepaling nog eens extra, naast de al voorkomende evaluatiebepaling in de wet moet opnemen? Wat mij betreft hoeft dat niet. Mij lijkt dat overbodig, omdat in ieder geval vrij continu gekeken gaat worden hoe de werking van de wet is.

Mevrouw **Verbugt** (VVD): Voorzitter! Er staat in de Huisvestingswet: vijf jaar. Als wij daaraan vasthouden, zullen wij echter veel te weinig zicht hebben op de uitwerking hiervan op de samenleving. Wij hebben allerlei problemen en knelpunten naar voren gebracht. Er moet nog worden gekeken naar de uitwerking. Wij kunnen natuurlijk van tevoren niet zeggen hoe groot de stroom is. De staatssecretaris denkt nu het hele

probleem te hebben opgenomen in prognoses. Maar zolang ik in de Kamer zit, ben ik bij voortduring geconfronteerd met nieuwe prognoses over de woningbouw-taakstelling. Die is steeds verhoogd. Wij moeten niet te makkelijk denken: wij hebben het nu geregeld. Daarom is het goed om een en ander nauwkeurig te volgen. Wij moeten bezien of wat wij nu regelen in deze wet, ook echt werkt.

Staatssecretaris **Tommel**: Voorzitter! Daarover zijn wij het volstrekt eens. De vraag is alleen of daarvoor een formele evaluatiebepaling nodig is. Mijn stelling was: wat mij betreft is die niet nodig.

Dan kom ik bij het laatste punt, de rol van de provincie. Die moet terughoudend zijn. Daarover zijn wij het volstrekt eens. De provincie zal naar mijn opvatting nooit uit eigen initiatief gaan herverdelen. Er is geen reden om te denken dat de provincie dat zal doen. Bovendien zit er een heel duidelijk gevaar in voor de provincie. Als de provincie gaat herverdelen, komen de gemeenten wellicht in de verleiding om niet zelf al meteen te beginnen met de uitvoering van hun taakstelling, maar om eerst te wachten of de provincie zo vriendelijk wil zijn om iets van de taakstelling te verlichten. Daar heeft de provincie helemaal geen belang bij. Ook wij hebben daar geen belang bij. Ik denk dus dat het niet zal gebeuren. Naar mijn gevoel is een amendement in de richting van de provincie ± herverdelen zonder een gemeentelijk initiatief ± niet nodig. Het zal namelijk niet gebeuren. Het is overigens wel zinvol dat de provincie, als zij het gevoel heeft dat er een probleem dreigt, het initiatief kan nemen om met een aantal gemeenten, bijvoorbeeld op grond van een rapportage en ervaringen uit het verleden, te praten. Dan kan worden nagegaan of er wellicht een probleem dreigt. Dat is iets anders dan op eigen initiatief herverdelen zonder een verzoek van de gemeente.

De heer **Gabor** (CDA): Voorzitter! Het is goed om in dit verband de rol van de WGR-gebieden behoorlijk in de gaten te houden. Daar wordt gelukkig in goede samenspraak tussen gemeenten heel wat geregeld.

Staatssecretaris **Tommel**: Voorzitter! Ik hoop dat u het goed vindt dat ik

deze opmerking op dit moment laat voor wat zij is. Er wordt een aantal dingen geregeld. Er wordt een aantal dingen ook niet geregeld. De provinciale taak op dit punt is helder vastgelegd.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: De behandeling van beide wetsvoorstellen zal morgenochtend om kwart over tien worden voortgezet.

Sluiting 23.11 uur

□

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter ter zake gedane voorstellen:

1. de volgende brieven:

een, van de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, ten geleide van de agenda van de Algemene Raad d.d. 23/24 januari 1995 (21501-02, nr. 139);

twee, van de staatssecretaris van Justitie, te weten:
een, ten geleide van het conceptbesluit tot wijziging van het Voorschrift Vreemdelingen (19637, nr. 122);

een, over de toelating van langdurig in Nederland verblijvende illegalen (22981, nr. 6);

een, van de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, over Administratie, Beheer en Bestuur (ABB) (23900-VIII, nr. 66);

twee, van de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, te weten:
een, ten geleide van de agenda voor de vergadering van de ministers van landbouw op maandag 23 januari 1995 te Brussel (21501-16, nr. 115);
een, ten geleide van het verslag van de Visserijraad van 19, 20 en 21 december 1994 te Brussel (21501-17, nr. 37);

een, van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over de toekomst van Arbeidsvoorziening (21477, nr. 47).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

2. de volgende brieven:

een, van de minister van Financiën, over de financiële verhouding Nederland/Europese Unie;

Lijst van ingekomen stukken

een, van de staatssecretaris van Financiën, over besprekingen met de Nederlandse Antillen op 5, 6 en 9 januari 1995 te Willemstad en met Aruba op 10 januari 1995 te Oranjestad;

twee, van de minister van Verkeer en Waterstaat, te weten:

een, ten geleide van het rapport van de Commissie Betuweroute (commissie-Hermans);

een, over de aanwijzingsprocedure rijksweg 14;

een, van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, ten geleide van het SER-advies "Alcohol en Werk".

De voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies ter afdoening en niet te drukken;

3. de volgende brieven:

een, van P.A. Zwart, over de standaard-pakketpolis ziektekostenverzekering;

een, van het eilandengebied Curaçao, ten geleide van een afschrift van een motie van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao;

een, van W.H. Kools, over rechtshandhaving in Nederland;

een, van P. Djurrema, over persoonlijke ondervindingen van de nieuwe WAO-wetgeving.

De voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies.